

”ÄR VI BÄSTISAR, ELLER?”

Av Cecilia Hansson

För barn och ungdomar, 7 – 12 år

Längd: 10 – 12 minuter

ROLLER

MARIA, 9 år

CAJSA, 9 år

DAVID, 13 år

ULF (*Marias och Davids pappa*)

(Maria och Cajsa är bästisar och går i samma klass. Barnens ålder kan variera mellan 7 och 12 år)

PLATS

Pjäsen utspelar sig dels hemma hos Maria, i köket och hemma hos Cajsa, i Cajsas rum. Dessutom på väg till och från skolan.

OM PJÄSEN

Pjäsen handlar om hur de närmaste (i det här fallet ett syskon och hennes kamrat) påverkas när ett barn är allergiskt. Jag skriver om lojalitet och om att ta hänsyn - inte bara för att man själv inte ska bli sjuk, utan för att skona någon i ens närhet. Jag tänker att pjäsen kan hjälpa lärare och elever i arbetet att förklara att det är viktigt att hjälpas åt förståelsen för dem som har allergier. Att det inte bara är de som är allergiska och deras familjer som måste tänka till, utan även andra, som klasskamrater, vänner och släktingar.

Upphovsrätt Astma- och Allergiförbundet.

Det är fritt att använda materialet i icke-kommersiella sammanhang förutsatt att författare, och att pjäsen kommer från Astma- och Allergiförbundet, framgår tydligt. För övriga ändamål, kontakta Astma- och Allergiförbundet, Box 493 03, 10029 Stockholm, info@astmaoallergiforbundet.se

Det är även fritt fram att göra mindre ändringar/anpassningar i manus, förutsatt att grunden för detsamma inte förändras.

Förbundets förhoppning med dessa pjäser är att de även ska fungera som utgångspunkt för diskussioner kring sådant som hur det är att vara allergiker (eller ha något annat dolt funktionshinder), om gruppsyck och omgivningens attityder, om respekt och förståelse för varandra – med alla våra olika egenheter, brister såväl som förmågor.

SCEN 1

(Bästisarna Cajsa och Maria är på hemväg från skolan)

CAJSA

Alltså, vad mycket läxor vi fick.

MARIA

Jag vet. Jag kommer aldrig att orka med det här i kväll.

CAJSA

Men kan vi inte göra läxorna ihop. Så blir det roligare.

MARIA

Ja! Jättegärna.

CAJSA

Och då kan du få se en grej också.

MARIA

Vadå?

CAJSA

Nej, det säger jag inte. Det ska bli en överraskning.

MARIA

Jo, men snälla säg.

CAJSA

Okej då. Vet du, jag har en massa böcker om marsvin hemma. Mamma har lånat dem åt mig på biblioteket. Det är för att jag sak lära mig allt om hur man tar hand om ett litet marsvin.

MARIA

Jaha... Och?

CAJSA

Och sedan, när jag har lärt mig det så ska jag få ett eget marsvin

MARIA

Är det sant?

CAJSA

Ja. Åh. De är så himla ulliga och gulliga. Ja de är jättegosiga helt enkelt.

MARIA

Lyllo dig. Jag vill också ha ett marsvin.

CAJSA

Kan inte du också köpa ett? Så kan våra marsvin bli bästisar, precis som vi.

MARIA

Nej, jag kommer aldrig att få det. David är ju allergisk mot pälsdjur.

CAJSA

Vadå, alla pälsdjur? Även marsvin?

MARIA

Jaa...

CAJSA

Stackars honom! Och stackars dig. Och sådan tur för mig att inte min brorsa är allergisk.

MARIA (*längtansfullt*)

Ja.

CAJSA.

Men du får bli låtsasmatte till mitt marsvin. Det lovar jag dig.

MARIA

Tack! Ja! Då blir det nästan som om det vore mitt.

CAJSA

Det är det jag menar.

MARIA

Du är verkligen en riktig vän. Vi ses sedan då. Jag kommer över till dig efter middagen

CAJSA

Ja, det ska bi kul. Hejdå.

MARIA

Hejdå

(Då båda bästisarna skiljs åt)

SCEN 2

(Maria kommer hem till sig. David sitter vid köksbordet och eftermiddagsfika och läser en serietidning.)

MARIA
Hallå!

DAVID
Tja. Hur är läget?

MARIA
Det är jättebra! Jag ska till Cajsa efter middagen och göra läxorna.

DAVID
Ursäkta, men jag fattar inte det roliga med det. Läxor? Sedan när blev det kul?

MARIA
Äsch, men det är inte läxorna som är det roliga, dummer.

DAVID
Nähä, utan vad då?

MARIA
Cajsa ska få ett marsvin! Ett litet ulle-gulligt pyre som piper. Är det inte fantastiskt? Och jag ska få bli marsvinets extramatte.

DAVID
Det går ju inte.

MARIA
Det gör det väl visst, det.

DAVID
Du vet mycket väl att jag är allergisk mot pälsdjur.

MARIA (upprörd)
Ja! Det vet jag! Men det är inte jag som ska ha marsvinet utan Cajsa. Det ska bo hos Cajsa, såklart. Jag ska bara pyssla om det när jag är och hälsar på Cajsa.

DAVID
Det funkar inte ändå.

MARIA (*skriker*)
Joo!

DAVID (*skriker*)
Nej!

(David och Marias pappa kommer in)

ULF (PAPPAN)
Vad är det fråga om?

MARIA (*ivrig*)
Visst, pappa, kan jag väl få vara extramatte åt Cajsas marsvin fastän David är allergisk?

DAVID (*ivrig*)
Visst inte går det, pappa?

ULF (PAPPAN)
Nej, Maria. David har faktiskt rätt. Det går inte. Om du gullar med Cajsas marsvin så kommer du hem med marsvinshår i kläderna. Och då blir David sjuk. Du vet ju att vi i familjen inte kan hälsa på sådana som har hundar av just den orsaken.

MARIA (*besviken*)
Ja, jag vet ju det.

ULF (PAPPAN)
Det klokaste vore nog om Cajsa inte köpte något marsvin alls. För om hon gör det kan det problem när ni två ska umgås. Hon kan inte komma till oss och du kan inte hälsa på henne.

MARIA (*utbrister, ledsen*)
Nej!!!

SCEN 3

(Maria är bedrövad när hon kommer till Cajsa. Cajsa är däremot lycklig. Hon sitter vid ett bord / i en soffa omgiven av böcker som handlar om marsvin)

CAJSA
Hej!

MARIA
Hej

CAJSA *(ser att Maria inte är glad)*
Vad är det med dig?

MARIA
Inget. Jag är nog bara lite trött.

CAJSA
Jaha. Men du piggnar nog till när du ser de här. Kolla här, Maria. *(Cajsa visar i en bok)*
Visst är de fina. Precis ett sådant här vill jag ha. Ett virvelmarsvin

(Maria verkar inte så entusiastisk)

CAJSA
Men vad är det med dig? Tycker du inte att de är söta? Tycker du bättre om de slåthåriga?

MARIA
Nej, de är söta allihopa. Jättesöta till och med. Men...

CAJSA
Men vadå?

MARIA
Det är David.

(Maria börjar snyfta)

MARIA
Om du köper ett marsvin, Cajsa, kommer vi två aldrig mer att kunna hälsa på varandra.

CAJSA *(bestört)*
Vad säger du?

MARIA (*gråter*)

Det är sant. Pappa har sagt det. David blir sjuk om jag kommer hem med marsvinshår i kläderna. Eller om du kommer till oss. Och jag vet att det är allvar. David fick åka in på akuten en gång när jag hade varit hemma hos en som hade hund. Fast jag inte ens hade klappat hunden. Så det gör jag inte om. Det var döläskigt. David kunde knappt andas. Och allt var mitt fel.

CAJSA

Men marsvin är ju så små. Inte alls liks stora som hundar.

MARIA

Det spelar ingen roll. Han blir sjuk ändå.

CAJSA

Ursäkta, men jag tror inte på det där. Jag tycker att det låter konstigt.

Jag kommer att köpa ett marsvin i alla fall.

(Hon visar i en bok)

Titta, så här gulliga ser de ut när de äter.

MARIA

Nej, jag vill inte. Jag ska nog gå hem.

(Ljuset släcks)

SCEN 4

(Dagen efter. Maria och Cajsa är på väg till skolan)

CAJSA

Jag tänkte på det där med marsvin igår.

MARIA

Ja, vad tänkte du då?

CAJSA

Jag tror att jag ska köpa ett släthårigt i all fall. Vad säger du om det?

MARIA
Men det går ju inte.

CAJSA
Vill du inte vara extramatte?

MARIA
Jo, men Cajsa. Jag måste tänka på David.

CAJSA
Ska David få förstöra allt? Jag som har läst minst tio, eller ja, i alla fall flera böcker om marsvin nu. Om inte du vill vara extramatte så ska jag fråga Louise. Hon vill säkert. Och hon har ingen brorsa som allergisk.

MARIA
Men Cajsa! Är vi bästisar, eller?

CAJSA
Ja. Men man kan väl ha andra kompisar för det!

(Maria börjar gråta)

MARIA
Men vi har ju lovat att alltid vara snälla med varandra och hjälpa varandra. Har du glömt det, Cajsa?

(Cajsa svarar inte. Då vänder Maria på klacken och börjar gå åt andra hållet)

CAJSA
Vart ska du?

MARIA
Jag går hem. Jag tänker inte gå till skolan idag.

(Ljuset släcks)

SCEN 5

(Det är eftermiddag, samma dag. Maria sitter hemma vid köksbordet och eftermiddagsfika. Hon bläddrar håglöst i några tidningar och dricker te. Så ringer det på dörren)

MARIA *(ledsen)*
Ja, kom in.

(Cajsa kommer in. Hon ser ångerfull ut. Hon går raka vägen fram till Maria och lägger armarna om henne)

CAJSA
Förlåt!

(Maria svarar inte)

CAJSA
Kan du förlåta mig? Jag fattar inte hur jag kunde vara så dum

MARIA
Vadå, ville inte Louise vara extramatte, eller?

CAJSA
Jag frågade aldrig henne. Jag ångrade mig så fort jag hade tänkt tanken. Jag vet inte vad som tog åt mig. Jag ville bara så gärna ha ett marsvin.

MARIA
Ja, jag förstår det. De är ju jättesöta.

CAJSA
Men nu har jag bestämt mig. Det blir inget marsvin. Varken ett släthårigt eller något virvelmarsvin.

MARIA *(gladare)*
Blir det inte?

CAJSA
Nej, Maria. Hur skulle jag kunna det? Då skulle ju inte vi två kunna träffas. Eller så skulle vi göra David sjuk. Och det går ju inte heller. Det skulle bli katastrof, helt enkelt.
Och du betyder mycket mer för mig än ett marsvin skulle göra.

MARIA
Åh, Cajsa. Jag blir så glad. Jag trodde vår vänskap var över.

CAJSA
Nej, aldrig i livet.

(Cajsa tittar i Marias mugg)

CAJSA
Vad är det du dricker?

MARIA
Te. Vill du ha?

CAJSA
Ja, gärna.

(Maria hämtar en mugg åt Cajsa och håller upp te från te-kannan som står på bordet. Cajsa tar fram ett paket Mums-mums eller liknande ur sin väska.)

CAJSA
Titta här!

MARIA
Åh, Cajsa! Mums-mums! Du är verkligen bäst!

CAJSA
Nej, det är du som är bäst! Förlåt mig. Och du får förklara för David. Han måste ha trott att jag var helt från vettet som funderade på att köpa ett marsvin när han är allergisk.

MARIA
Det är klart att jag förlåter dig. Och det lovar jag att David också gör. Huvudsaken är ju att man kan ändra sig, eller hur?

CAJSA
Ja, det är det. Men nu vill jag ha Mums-mums.

SLUT